

Dosarul nr. 3ra-676/22
2-19126649-01-3ra-07072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. V. Dodon)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, G. Dașchevici, G. Mîra)

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B, reprezentată de avocatul Roman Stici

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a Cooperativei de Construcție a Garajelor nr. 14/B, reprezentată de avocatul Roman Stici împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la anularea în parte a actului administrativ

împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B și menținută hotărârea din 29 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani

constată:

La 1 august 2019, Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B, reprezentată de avocatul Roman Stici a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la anularea în parte a actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la 30 iulie 2010, Consiliul municipal Chișinău a emis decizia nr. 9/23 cu privire la stabilirea plății anuale pentru folosirea terenurilor proprietate municipală.

A relatat că la 4 aprilie 2019, Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B, prin intermediul avocatului Roman Stici a înaintat pârâtului cererea prealabilă nr. 250, prin care a solicitat anularea parțială a deciziei nr. 9/23 din 30 iulie 2010 cu privire la stabilirea plății anuale pentru folosirea terenurilor proprietate municipală, în partea ce ține de aplicarea dispozițiilor deciziei nr. 9/23 din 30 iulie 2010 în privința cooperativei.

Astfel, la 19 iulie 2019, avocatul Roman Stici a recepționat notificarea nr. 07-111/4306 din 5 iulie 2019, prin care pârâtul a comunicat faptul că solicitările invocate în cererea prealabilă nr. 250 din 4 iulie 2019 au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Analizând cuprinsul deciziei nr. 9/23 din 30 iulie 2010 cu privire la stabilirea plății anuale pentru folosirea terenurilor proprietate municipală emisă de Consiliul municipal Chișinău și ținând cont, de asemenea, de cele invocate de către instituția pârâtă în notificarea nr. 07-111/4306 din 5 iulie 2019, a considerat reclamanta că decizia nr. 9/23 din 30 iulie 2010 este ilegală, deoarece Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B nu este subiectul achitării chiriei pentru arenda terenului aferent garajelor edificate.

În context a menționat că decizia nr. 9/23 din 30 iulie 2010 cu privire la stabilirea plății anuale pentru folosirea terenurilor proprietate municipală, emisă de Consiliul municipal Chișinău, a fost întemeiată pe următoarele prevederi legale:

a) art. 10¹ din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308-XIII din 25 iulie 1997, intitulat: „Plata pentru folosirea terenurilor proprietate publică aferente obiectivelor privatizate sau întreprinderilor și obiectivelor private”;

b) art. 53 alin. (2) din Legea privind administrarea și deetimizarea proprietății publice nr. 121-XVI din 4 mai 2007, care prevede că „actele în al căror temei proprietarii de bunuri privatizate sau de întreprinderi private dețin în posesiune și folosință terenurile aferente lor, cu excepția contractelor de arendă, se anulează”.

c) decizia nr. 4/28 din 12 iunie 2001 cu privire la gestionarea și evaluarea fondului funciar al Primăriei municipiului Chișinău, emisă de Consiliul municipal Chișinău;

d) art. 14 alin. (2) lit. e), 19 alin. (4) și 77 alin. (2) din Legea privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006.

Din cuprinsul motivării deciziei nr. 9/23 din 30 iulie 2010 rezultă doar faptul că această decizie se referă la instituirea plății pentru folosirea terenurilor proprietate publică aferente obiectivelor privatizate sau întreprinderilor și obiectivelor private, însă Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B constituie o cooperativă de consum și, respectiv, nu intră în categoria subiecților în privința cărora poate fi aplicată prezenta decizie chiar dacă în anexa acesteia, s-a făcut expres referire la cooperativa respectivă.

A precizat că cooperativele de construcție a garajelor nu sunt proprietari ai obiectivelor privatizate și nici ai întreprinderilor, și obiectivelor private, or cooperativele de consum respective sunt instituite și fondate doar în vederea construcției, gestionării garajelor.

De asemenea, a menționat că Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B întrunește statut de cooperativă de consum și nu poate fi considerată întreprindere privată, deoarece conform pct. 1 din Statutul-model al cooperativei de construcție a garajelor, anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova cu privire la aprobarea Statutului-model al cooperativei de construcție a garajelor și a Statutului-model al asociației proprietarilor de garaje nr. 365 din 6 aprilie 1998, cooperativa de construcție a garajelor este o asociație benevolă a cetățenilor, organizată în scopul satisfacerii necesităților membrilor săi în garaje, prin construirea lor din contul mijloacelor cooperativei și ale membrilor acesteia.

Totodată, a afirmat că niciuna din cauzele menționate la art. 1 din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308-XIII din 25 iulie 1997, nu este aplicabil posesorilor de terenuri destinate construcției și exploatarii garajelor, deoarece art. 1 din legea menționată, prevede că prezenta lege

se aplică doar în cazurile: a) vânzării-cumpărării terenurilor, inclusiv a terenurilor aferente obiectivelor privatizate sau care se privatizează, a terenurilor aferente obiectivelor private, precum și a terenurilor aferente construcțiilor nefinalizate; b) includerii valorii terenurilor proprietate publică aferente obiectivelor și construcțiilor nefinalizate specificate la lit. a) în capitalul social al acestora, la decizia adunării generale a acționarilor (fondatorilor) și cu acordul proprietarului de teren, în calitate de cotă de participare a acestuia în patrimoniul obiectivului sau al construcției; c) excluderii terenurilor din categoriile de terenuri cu destinație agricolă și ale fondului silvic, precum și din circuitul agricol, și atribuirii lor la alte categorii de terenuri; d) înstrăinării forțate a terenurilor; e) relațiilor dearendă.

A mai notat că întreprinderile private sunt fondate în scopul obținerii venitului, deoarece potrivit părții introductive și art. 1 alin. (1) din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845-XII din 3 ianuarie 1992, prezenta lege nu se extinde asupra persoanelor juridice și asupra persoanelor fizice care desfășoară o altă activitate decât cea de antreprenorial. Antreprenoriat este activitatea de fabricare a producției, executare a lucrărilor și prestare a serviciilor, desfășurată de cetățeni și de asociațiile acestora în mod independent, din proprie inițiativă, în numele lor, pe riscul propriu și sub răspunderea lor patrimonială cu scopul de a-și asigura o sursă permanentă de venituri.

Având în vedere prevederile art. 34 Cod funciar, a indicat că membrii cooperativei achită impozitul imobiliar pentru bunurile sale în componența căreia se include și impozitul pe teren, ceea ce permite a constata că Cooperativele de construcție a garajelor nu sunt subiecți ai achitării chiriei pentru arenda terenului aferent garajelor edificate.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 1 din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308-XIII din 25 iulie 1997, 1 alin. (1) din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845-XII din 3 ianuarie 1992, art. 34 Cod funciar, art. 1, 3, 5 lit. a), 16-17, 19 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), art. 3, 21-27, 31, 36-43, 44-47, 60-65, 162-169, 171 alin. (5), 189-195, 196, 203-206, 208-209, 211-212, 214, 224 alin. (1) lit. a), 225 Cod administrativ (în vigoare din 1 aprilie 2019), art. 166-167, 174, 175 alin. (2), 177, 206 alin. (1) CPC.

A solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, anularea parțială a deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 9/23 din 30 iulie 2010 cu privire la stabilirea plății anuale pentru folosirea terenurilor proprietate municipală, în partea ce ține de aplicarea dispozițiilor deciziei nr. 9/23 din 30 iulie 2010 în privința Cooperativei de construcție a garajelor nr. 14/B și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

La 8 februarie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) Cod administrativ, prin intermediul oficiului poștal, Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B, reprezentată de avocatul Roman Stici a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 3 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a fost prezentată motivarea apelului.

Prin decizia din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B și menținută hotărârea din 29 ianuarie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că decizia nr. 9/23 a Consiliului municipal Chișinău a fost adoptată la 30 iulie 2010, fiind notificată Cooperativei de Construcție a Garajelor nr. 14/B.

Prima instanță și instanța de apel au constatat că, din istoricul de plată al Cooperativei de Construcție a Garajelor nr. 14/B rezultă că aceasta a achitat în perioada 17 decembrie 2010 - 19 ianuarie 2015 suma de 129 015,35 de lei pentru folosirea terenului cu suprafața de 1,23 ha situat în mun. Chișinău str. Alexandru Negru-Vodă, conform prevederilor deciziei contestate, iar la 31 ianuarie 2020, înregistrează o datorie la plata impozitului în sumă de 345 725,52 de lei.

Astfel, instanțele de judecată au evidențiat că Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B, un termen de 5 ani, a executat actul administrativ contestat, considerându-l legal și întemeiat.

Totodată, a fost stabilit că reclamanta/apelantă nici în instanța de fond și nici în instanța de apel nu a prezentat probe și nu a adus argumente din care să rezulte ilegalitatea actului administrativ contestat emis, în privința sa.

Prin urmare, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia că decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 9/23 din 30 iulie 2010 în privința Cooperativei de Construcție a Garajelor nr. 14/B este emisă de autoritatea publică competentă, este un act administrativ legal și întemeiat, considerent din care acțiunea reclamantei urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 21 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B, reprezentată de avocatul Roman Stici a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, emiterea unei noi decizii, prin care să fie casată integral hotărârea primei instanțe, anulată parțial decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 9/23 din 30 iulie 2010 cu privire la stabilirea plății anuale pentru folosirea terenurilor proprietate municipală, în partea ce ține de aplicarea dispozițiilor deciziei nr. 9/23 din 30 iulie 2010 în privința Cooperativei de Construcție a Garajelor nr. 14/B și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 3 iunie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B, reprezentată de avocatul Roman Stici a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, emiterea unei noi decizii, prin care să fie casată integral hotărârea primei instanțe, anulată parțial decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 9/23 din 30 iulie 2010 cu privire la stabilirea plății anuale pentru folosirea terenurilor proprietate municipală, în partea ce ține de aplicarea dispozițiilor deciziei nr. 9/23 din 30 iulie 2010 în privința Cooperativei de Construcție a Garajelor nr. 14/B și încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea recursului a invocat că la examinarea cauzei respective, instanța de apel nu a reținut pe deplin caracterul legal și întemeiat al acțiunii înaintate, deoarece nu există în prezent prevederi legale care obligă expres o cooperativă de construcție a garajelor de a achita plata stabilită în decizia contestată.

A menționat că din cuprinsul motivării legale a deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 9/23 din 30 iulie 2010, rezultă doar faptul că această decizie se referă la instituirea plății pentru folosirea terenurilor proprietate publică aferente obiectivelor privatizate sau întreprinderilor și obiectivelor private, însă Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B constituie o cooperativă de consum și respectiv, nu intră în categoria subiecților în privința cărora poate fi aplicată această decizie, chiar dacă în anexa acesteia, s-a făcut expres referire la cooperativa respectivă.

Reieșind din prevederile art. 10¹ din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308-XIII din 25 iulie 1997, a precizat că Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B întrunește statut de cooperativă de consum și nu poate fi considerată întreprindere privată, deoarece conform pct. 1 din Statutul-model al cooperativei de construcție a garajelor, anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova cu privire la aprobarea Statutului-model al cooperativei de construcție a garajelor și a Statutului-model al asociației proprietarilor de garaje nr. 365 din 6 aprilie 1998, cooperativa de construcție a garajelor este o asociație benevolă a cetățenilor, organizată în scopul satisfacerii necesităților membrilor săi în garaje, prin construirea lor din contul mijloacelor cooperativei și ale membrilor acesteia.

De asemenea, a subliniat că niciuna din cauzele menționate la art. 1 din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308-XIII din 25 iulie 1997, nu este aplicabil posesorilor de terenuri destinate construcției și exploatarei garajelor, deoarece art. 1 din legea menționată, prevede că prezenta lege se aplică doar în cazurile: a) vânzării-cumpărării terenurilor, inclusiv a terenurilor aferente obiectivelor privatizate sau care se privatizează, a terenurilor aferente obiectivelor private, precum și a terenurilor aferente construcțiilor nefinalizate; b) includerii valorii terenurilor proprietate publică aferente obiectivelor și construcțiilor nefinalizate specificate la lit. a) în capitalul social al acestora, la decizia adunării generale a acționarilor (fondatorilor) și cu acordul proprietarului de teren, în calitate de cotă de participare a acestuia în patrimoniul obiectivului sau al construcției; c) excluderii terenurilor din categoriile de terenuri cu destinație agricolă și ale fondului silvic, precum și din circuitul agricol, și atribuirii lor la alte categorii de terenuri; d) înstrăinării forțate a terenurilor; e) relațiilor de arendă.

Așadar, a reiterat că art. 1 din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308-XIII din 25 iulie 1997, reglementează cinci cazuri în care legea respectivă se aplică, însă folosința terenului pentru exploatarea garajelor nu se încadrează în categoria celor indicate în prevederea legală respectivă.

Totodată, recurenta a afirmat că întreprinderile private sunt fondate în scopul obținerii venitului, deoarece potrivit părții introductive și art. 1 alin. (1) din Legea cu privire la antreprenariat și întreprinderi nr. 845-XII din 3 ianuarie 1992, prezenta lege nu se extinde asupra persoanelor juridice și asupra persoanelor fizice care desfășoară o altă activitate decât cea de antreprenorial. Antreprenariat este activitatea de fabricare a producției, executare a lucrărilor și prestare a serviciilor, desfășurată de cetățeni și de asociațiile acestora în mod independent, din proprie inițiativă, în numele lor, pe riscul propriu și sub răspunderea lor patrimonială cu scopul de a-și asigura o sursă permanentă de venituri.

Reieșind din prevederile art. 34 Cod funciar, a evidențiat că membrii cooperativei achită impozitul imobiliar pentru bunurile sale în componența căreia se include și impozitul pe teren, ceea ce permite a constata că Cooperativele de construcție a garajelor nu sunt subiecți ai achitării chiriei pentru arenda terenului aferent garajelor edificate.

La 19 septembrie 2022, Consiliul municipal Chișinău a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs formulată de Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B, cu menținerea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 22 februarie 2022, în ședință publică (f. d. 199).

Din materialele dosarului rezultă că copia dispozitivului deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată reprezentantului recurente, avocatului Roman Stici, prin intermediul poștei electronice, la 18 martie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 212).

Este cert și faptul că la 21 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B, reprezentată de avocatul Roman Stici a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 219-223).

Tot actele cauzei atestă că copia deciziei motivate din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces, la 4 mai 2022, circumstanță ce se atestă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 216).

Corespondența menționată expediată la adresa recurente Cooperativei de Construcție a Garajelor nr. 14/B, care conținea copia deciziei motivate din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 217).

Totodată, se va menționa că în cererea de recurs motivată, recurenta a invocat că a recepționat copia deciziei motivate din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău la 5 mai 2022 (f. d. 225).

Se mai constată că la 3 iunie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B, reprezentată de avocatul Roman Stici a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 225-228).

Astfel, recursul depus de Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B, reprezentată de avocatul Roman Stici împotriva deciziei din 22 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B, reprezentată de avocatul Roman Stici, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în

special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B, reprezentată de avocatul Roman Stici.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Cooperativa de Construcție a Garajelor nr. 14/B, reprezentată de avocatul Roman Stici se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu